

DRIE NIEUWE NEDERLANDSE KEVERS EN EEN HERONTDEKKING (COLEOPTERA: LATRIDIIDAE, BRENTIDAE, PTILIIDAE, ANTHICIDAE)

Tim Faasen

In deze bijdrage worden drie nieuwe keversoorten gemeld voor de Nederlandse fauna: *Corticaria alleni* (Latridiidae), *Ischnopterapion modestum* (Brentidae) en *Baranowskiella ehnstromi* (Ptiliidae). Deze laatste is de kleinste kever van Europa. Daarnaast wordt *Hirticollis hispidus* (Anthicidae) opnieuw gemeld na 56 jaren zonder waarnemingen. Het betreft in alle gevallen waarnemingen uit de periode 2010-2020.

INLEIDING

De keverwaarnemingen die besproken worden in dit artikel vormen een samenraapsel van losse waarnemingen gedaan in de afgelopen 10 jaar. Er worden met regelmaat nieuwe keversoorten aan de Nederlandse lijst toegevoegd. Soms betreft dat nieuwe vondsten in het veld, zoals in dit artikel, maar vaak ook ontdekkingen in collecties of nieuwe taxonomische inzichten.

In 1966 kwam de 'Lijst van Coleoptera uit Nederland en het omliggend gebied' uit. Deze omvatte voor Nederland 3830 soorten (Brakman 1966). In 2010 werd de 'Catalogus van de Nederlandse

Kevers' gepubliceerd (Vorst 2010). Hierin worden 4163 soorten vermeld uit de periode tot en met 2007. Dat zijn dus 333 soorten meer, gemiddeld ruim acht nieuwe soorten per jaar in de periode tussen beide publicaties. Feitelijk zelfs nog wat meer, aangezien er af en toe ook soorten worden afgevoerd van de lijst. Sinds het uitkomen van de catalogus zijn in Nederlandse Faunistische Mededelingen en Entomologische Berichten samen alweer 49 keversoorten nieuw voor Nederland gemeld en daar komen er nu dus weer drie bij. Hieronder worden eerst de drie nieuwe soorten voor Nederland besproken, in volgorde van ontdekking, en daarna de herontdekte soort.

Figuur 1. *Corticaria alleni* ♂.
Alle foto's Tim Faasen.

Figure 1. *Corticaria alleni* ♂.
All photos Tim Faasen.

Figuur 2. Vindplaats van *Corticaria alleni* in de Geelders (foto uit 2013).

Figure 2. Location in nature reserve Geelders where *Corticaria alleni* was found (photo from 2013).

Familie Latridiidae (schimmelkevers)

Corticaria alleni Johnson, 1974

Nieuw voor Nederland

Noord-Brabant Geelders, AC 154.9-400.2, 12.VIII.2010, 1 ♂ in oud mezenest, T. Faasen (fig. 1). Determinatie gecontroleerd door Wolfgang Rücker.

Deze kever werd aangetroffen in een recent verlaten mezenest in een holte in een dood staand stammetje van een vrij kleine loofboom. Deze bevond zich langs een wandelpad in een vochtig loofbos op leembodem (fig. 2, 3). In hetzelfde nest zaten ook larven van *Megatoma undata* (Linnaeus, 1758) en een dood exemplaar van *Xestobium rufovillosum* (De Geer, 1774).

Verspreiding *Corticaria alleni* is gemeld uit Zweden, Finland, Groot-Brittannië, België, Frankrijk, Spanje, Italië, Duitsland, Oostenrijk, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Polen, Wit-Rusland en Rusland (Crèvecoeur 2006, Bouget & Vincent 2008, Lohse & Lucht 1992, Johnson 2007, López Fernandez 2014, Pescarollo 1997).

Ecologie Volgens Koch (1989) betreft het een schimmeletende soort van vochtige loofbossen die leeft onder de schors van oude haagbeuken *Carpinus betulus*. Elders is de soort ook wel gemeld van schors van aftakelende of dode, maar nog rechtopstaande stammen van wilg *Salix*, beuk *Fagus sylvatica* en zomereik *Quercus robur* (Crèvecoeur 2006, Wenzel 1994). De Nederlandse waarneming is ook gedaan in een vochtig loofbos, echter niet onder schors, maar in een boomholte (boomsoort onbekend).

Herkenning Van het genus *Corticaria* waren uit Nederland tot op heden 12 soorten bekend (Vorst 2010). Van deze 12 zijn er drie die slechts een onopvallende korte beharing hebben, korte maar duidelijke, hoekige slapen én een grootte van maximaal 2 mm: *C. rubripes* Mannerheim, 1844, *C. inconspicua* Wollaston, 1860 en *C. longicollis* (Zetterstedt, 1838) (Freude et al. 1967, Lohse & Lucht 1992). Tot deze groep behoort ook *C. alleni*. Deze laatste heeft een lengte van 1,55-1,97 mm (Saluk 2015) en is daarmee gemiddeld een fractie groter dan *C. inconspicua* en *C. longicollis* (1,3-1,6 mm). *Corticaria rubripes* komt qua maat overeen met *C. alleni*, maar is doorgaans iets donkerder bruin van kleur en heeft iets kortere slapen.

Figuur 3. Vindplaats in Nederland van *Corticaria alleni*.
Figure 3. Record in the Netherlands of *Corticaria alleni*.

Doorslaggevend is de vorm van de aedeagus (fig. 4). Bij *C. alleni* is deze kort en parallelzijdig tot vrij dicht onder de top. Nabij de top buigen de zijden vrij abrupt onder 45 graden naar elkaar toe. De zijden zijn hier licht concaaf en de top is afgerond. Bij gelijkende soorten zijn de zijden niet parallel of is de top anders van vorm.

Familie Brentidae (spitsmuisjes)

Ischnopterapion modestum (Germar, 1817)

Nieuw voor Nederland

Noord-Brabant Urkhovense Zeggen, AC 165.269-383.381, 20.X.2018, 1 ♂ in maaiselhoop, T. Faasen (fig. 5). Determinatie gecontroleerd door Oscar Vorst. **Gelderland** Korenburgerveen, AC 243.064-444.996, 7.IX.2019, 1 ♂ en 1 ♀ gesleept uit blauwgrasland, O. Vorst.

Figuur 4. Aedeagus van *Corticaria alleni*.
Figure 4. Aedeagus of *Corticaria alleni*.

Het eerste exemplaar werd aangetroffen in een grote maaiselhoop aan de rand van een moerasgebied in het dal van de Kleine Dommel in Eindhoven (fig. 6, 7). De maaiselhoop bestond uit maaisel van naburige soortenrijke blauwgraslanden en zeggenvegetaties en bevatte een vrij hoog aandeel veenmos. Niettemin was de hoop zeer droog en ook nogal keverarm. Opvallend talrijk aanwezig in hetzelfde monster was *Stricticollis tobias* (Marseul, 1879), die niet eerder uit Noord-Brabant werd gemeld. Ook de tweede vindplaats betrof een blauwgrasland, aan de oostrand van het Korenburgerveen, met onder andere blauwe knoop *Succisa pratensis*, tormentil *Potentilla erecta* en parnassia *Parnassia palustris*.

Verspreiding *Ischnopterapion modestum* is een van de drie soorten uit het genus *Ischnopterapion* die bekend zijn uit ons omringende landen (Heijerman 1993). Verder naar het zuiden komen nog

Figuur 5. *Ischnopterapion modestum* ♂.

Figure 5. *Ischnopterapion modestum* ♂.

Figuur 6. Vindplaats van *Ischnopterapion modestum* in de Urkhovense Zeggen (foto uit 2013).

Figure 6. Location in nature reserve Urkhovense Zeggen where *Ischnopterapion modestum* was found (photo from 2013).

meer soorten voor. Uit Nederland zelf waren tot op heden *I. loti* (Kirby, 1808) en *I. virens* (Herbst, 1797) bekend. *Ischnopterapion modestum* is bekend uit Zweden, Denemarken, Duitsland, België, Luxemburg, Groot-Brittannië, Ierland, Frankrijk, Spanje, Portugal, Italië, Zwitserland, Polen, Rusland, Tsjechië, Bulgarije, Hongarije, Macedonië, Montenegro, Griekenland, Algerije, Marokko (Alonso-Zarazaga et al. 2017, Veraghtert et al. 2016).

Ecologie *Ischnopterapion modestum* en *I. loti* leven beide op rolklaver, waar de larven zich ontwikkelen in de vruchten, maar *I. loti* prefereert gewone rolklaver *Lotus corniculatus* en *I. modestum* wordt vooral op moerasrolklaver *Lotus pedunculatus* gevonden (Koch 1992, Rheinheimer & Hassler 2010). Dit past in het beeld van de hier beschreven vindplaatsen van *I. modestum*. Zowel in de Urkhovense Zeggen als in het Korenburgerveen is moerasrolklaver alom aanwezig, terwijl gewone rolklaver ontbreekt (bron: eigen data & Nationale Databank Flora en Fauna, 11.IV.2020).

Figuur 7. Vindplaatsen in Nederland van *Ischnopterapion modestum*.

Figure 7. Records in the Netherlands of *Ischnopterapion modestum*.

Herkenning *Ischnopterapion modestum* is een geheel glanzend zwart, onopvallend behaard spitsmuisje van 2-2,5 mm lengte. De soort is te determineren met behulp van Lohse & Lucht (1994) en met Rheinheimer & Hassler (2010). *Ischnopterapion modestum* is te onderscheiden van *I. loti* door de vorm van de top van de aedeagus (fig. 8). Deze is afgerond bij *I. modestum* en toegespitst bij *I. loti*. Bij het zoeken naar exemplaren van *I. modestum* tussen grote hoeveelheden *I. loti* kan het beste gezocht worden naar relatief sterk glanzende, gedrongen exemplaren die naar achteren toe relatief sterk verbreed zijn (grootste breedte achter het midden van de dekschilden) met een relatief slanke snuit (Lohse & Lucht 1994). Verwarring met *I. virens* (gebonden aan *Trifolium*-soorten) zal niet snel optreden, aangezien deze soort een sterke blauwgroene weerschijn heeft.

Figuur 8. Top van aedeagus van *Ischnopterapion modestum*.

Figure 8. Top of aedeagus of *Ischnopterapion modestum*.

Familie Ptiliidae (veervleugelkevers)

Baranowskiella ehnstromi Sörensson, 1997

Nieuw voor Nederland

Noord-Brabant Eindhoven, AC 162.763-385.709, 15.XII.2019, 5 ex. in bruinzwarte vuurzwam *Phellinus conchatus*, T. Faasen (fig. 9, 10). Determinatie gecontroleerd door Oscar Vorst. **Zuid-Holland** Warmond, De Strengen, AC 95.6-466.6, 11.X.2020, 5 ex. uit *Phellinus conchatus*, R. Kleukers & H. Berkhoudt, col. Colijn & Naturalis.

De zwam in Eindhoven groeide op een omgevallen stam van een wilg *Salix* die al een hele tijd dood was. De vindplaats betrof een vochtig beekbegeleidend bos op leemrijk zand (fig. 11-13). Op de zwam zijn geen andere keversoorten aangetroffen.

Figuur 9. *Baranowskiella ehnstromi* adult.

Figure 9. *Baranowskiella ehnstromi* adult.

Figuur 10. *Baranowskiella ehnstromi* larve.

Figure 10. *Baranowskiella ehnstromi* larva.

Verspreiding *Baranowskiella ehnstromi* is pas in 1997 beschreven, op basis van exemplaren uit Zweden en Finland verzameld in de periode 1988-1991 (Sörensson 1997). De soort is sindsdien ook vastgesteld in Noorwegen, Denemarken, Groot-Brittannië, Duitsland, Frankrijk, België, Luxemburg, Zwitserland, Oostenrijk, Tsjechië, Slowakije en Hongarije (Coray & Siede 2014, Schultheis et al. 2014, Bezděk & Purchart 2015, Duff et al. 2015, Papp et al. 2017, Kautman 2019). De kever is inmiddels in alle maanden van het jaar vastgesteld, behalve in mei (Coray & Siede 2014).

Ecologie *Baranowskiella ehnstromi* is sterk gebonden aan de binnen Nederland vrij algemene bruin-zwarte vuurzwam (fig. 12, Verspreidingsatlas.nl/0374010). Slechts eenmaal is de soort tot op heden vastgesteld in een andere zwam, namelijk de vlakke vuurzwam *Fomitiporia punctata* (Coray & Siede 2014).

De kevers houden zich op in de sporengaatjes aan de onderzijde van de zwam. Daarbij is soms nog net de achterlijfspunt van buitenaf zichtbaar. In de gaatjes leven de kevers van de hier aanwezige

Figuur 11. Vindplaats van *Baranowskiella ehnstromi* in Eindhoven.
Figure 11. Location in Eindhoven where *Baranowskiella ehnstromi* was found.

Figuur 12. De bruinzwarte vuurzwam in Eindhoven waarop *Baranowskiella ehnstromi* werd gevonden.

Figure 12. The fungus *Phellinus conchatus* in Eindhoven on which *Baranowskiella ehnstromi* was found.

sporen. Ook de larven leven hier (fig. 10). Een efficiënte manier om de kevers tevoorschijn te laten komen is de zwam enige tijd beschijnen met een felle lamp. De kevers gaan dan over de zwam lopen.

De bruinzwarte vuurzwam groeit vooral op wilgen, maar ook wel op andere loofbomen (Arnolds et al. 1995). De zwam heeft een voorkeur voor open, vochtige bossen, groeit hier zowel op staande, nog levende bomen als op omgevallen dode bomen, is meerjarig en sporuleert jaarrond (Coray & Siede 2014). Dit maakt het voor de kevers mogelijk om langdurig op deze zwam te overleven. De kevers zijn vooralsnog niet buiten de zwammen aangetroffen (Coray & Siede 2014).

Herkenning *Baranowskiella ehnstromi* is de enige West-Palaeartische vertegenwoordiger van het tribus Nanosellini en met een lengte van 0,5 mm en een breedte van 0,15 mm de kleinste kever van Europa (Sörensson 1997). Ten opzichte van andere veevleugelkevers is deze soort opvallend smal en daardoor onmiskenbaar. Het is verder de enige vertegenwoordiger van de Ptiliidae in Europa met maar 10 antenneleden in plaats van 11.

Figuur 13. Vindplaatsen in Nederland van *Baranowskiella ehnstromi*.

Figure 13. Records in the Netherlands of *Baranowskiella ehnstromi*.

Figuur 14. *Hirticollis hispidus* ♀.
Figure 14. *Hirticollis hispidus* ♀.

Familie Anthicidae (snoerhalskevers)

***Hirticollis hispidus* (Rossi, 1792)**

Herontdekking voor Nederland

Noord-Brabant Empel, AC 149.130-416.480, 24.XII.2017, 1 ♀ gezeefd uit aanspoelsel langs de Maas, leg. T. Faasen (fig. 14). Determinatie gecontroleerd door Oscar Vorst.

De kever bevond zich in een zeefmonster samen met 66 andere keversoorten uit 17 families, waaronder *Trachys scrobiculatus* Kiesenwetter, 1857 en *Ptomaphagus medius* (Rey, 1889) welke beide nog niet eerder uit Noord-Brabant werden gemeld.

Verspreiding De laatst bekende Nederlandse waarneming van *H. hispidus* is van 5.v.1961 uit de omgeving van Nootdorp (ZH) (A. van Dijk, col. RMNH) (Edzes & Teunissen 2010). Andere bronnen melden waarnemingen uit Haarlem (Haarlemmerhout), Amsterdam en Loosduinen (Everts 1922, Everts 1903, Edzes & Teunissen 2010). Tussen deze vondsten en de recente Noord-Brabantse vondst zit een periode van ruim 56 jaar zonder waarnemingen. Buiten Nederland is *H. hispidus*

Figuur 15. Vindplaats in Empel van *Hirticollis hispidus*.
Figure 15. Location in Empel where *Hirticollis hispidus* was found.

■ < 1962
● 2017

Figuur 16. Vindplaatsen in Nederland van *Hirticollis hispidus*.

Figure 16. Records in the Netherlands of *Hirticollis hispidus*.

bekend uit grote delen van Europa en aangrenzende delen van Afrika en Azië (Chandler et al. 2008).

Ecologie *Hirticollis hispidus* wordt vooral gevonden op zand- of kiezelbodems, onder rottend plantaardig materiaal, dat als voedsel dient voor deze soort (fig. 15, 16). In het buitenland is de soort in allerlei biotopen vastgesteld, van rivieroeveren tot groeves en van heiden tot tuinen. Er zijn waarnemingen bekend uit alle jaargetijden (Horion 1956, Koch 1989).

Herkenning *Hirticollis hispidus* is te determineren met Freude et al. (1969). Qua vorm en kleur lijkt *H. hispidus* op *Omonadus floralis* (Linnaeus, 1758), maar dan met een opvallende lange beharing over het gehele lichaam, zelfs op de poten. Daarnaast is *H. hispidus* met 2,5 tot 3 mm iets kleiner dan *O. floralis*. Het genus *Hirticollis* (oude naam: *Hirticomus*) bevat in West-Europa nog een tweede

soort: *H. quadriguttatus* (Rossi, 1792). Deze heeft in tegenstelling tot *H. hispidus* nog een tweede lichte dwarsband, op de achterste helft van de dekschilden.

DANKWOORD

Wolfgang Rücker en Oscar Vorst controleerden de determinaties van genoemde soorten. Laatstgenoemde leverde daarnaast aanvullende waarnemingen van *I. modestum*. Mikael Sörensson verstrekke twee relevante artikelen over *B. ehnstromi*. Roy Kleukers leverde een aanvullende waarneming van *B. ehnstromi*. Ed Colijn voorzag een eerdere versie van dit artikel van nuttige suggesties. Hartelijk dank hiervoor.

LITERATUUR

- Alonso-Zaragoza, M.A., H. Barrios, R. Borovec, P. Bouchard, R. Caldara, E. Colonnelli, L. Gültekin, P. Hlaváš, B. Korotyaev, C.H.C. Lyal, A. Machado, M. Meregalli, H. Pierotti, L. Ren, M. Sánchez-Ruiz, A. Sforzi, H. Silfverberg, J. Skuhrovec, M. Trýzna, A.J. Velázquez de Castro & N.N. Yunaikov 2017. Cooperative Catalogue of Palaearctic Coleoptera Curculionoidea. – Sociedad Entomológica Aragonesa S.E.A., Zaragoza. [Monografías electrónicas SEA 8]
- Arnolds, E., T.W. Kuyper & M.E. Noordeloos (red.) 1995. Overzicht van de paddestoelen van Nederland. – Nederlandse Mycologische Vereniging, Wijster.
- Bezděk, J. & L. Purchart 2015. First record of the smallest European beetle *Baranowskiella ehnstromi* (Coleoptera: Ptiliidae) from the Czech Republic. – Klapálekiana 51: 163-167.
- Bouget, C. & R. Vincent 2008. Les Latridiidae de la faune de France continentale et de Corse: mise à jour de la clé des genres et du catalogue des espèces (Coleoptera, Cucujoidea). – Bulletin de la Société entomologique de France 113: 101-120.
- Brakman, P.J. 1966. Lijst van Coleoptera uit Nederland en het omliggend gebied. – Monographieën van de Nederlandsche Entomologische Vereeniging 2: 1-219.

- Chandler, D.S., G. Uhmman, G. Nardi & D. Telnov 2008. Tenebrionidea. – Catalogue of Palaearctic Coleoptera 5: 1-437.
- Coray, A. & D. Siede 2014. Zur Verbreitung und Ökologie von *Baranowskiella ehnstromi* Sörensson, 1997 in Mittel- und Westeuropa (Coleoptera: Ptiliidae). – Koleopterologische Rundschau 84: 55-73.
- Crèvecoeur, L. 2006. *Corticaria alleni* Johnson, 1974 – een nieuwe kever voor België. – Werkgroep ongewervelden, korte berichten, <https://ongewervelden.be>.
- Duff, A.G., N.B. Mahler & A.R. Leech 2015. Europe's smallest beetle, *Baranowskiella ehnstromi* Sörensson, 1997 (Ptiliidae), new to Britain. – The Coleopterist 24: 155-161.
- Edzes, H.T. & A.P.J.A. Teunissen 2010. Anthicidae. – In O. Vorst (ed.), Catalogus van de Nederlandse kevers (Coleoptera). Nederlandse Entomologische Vereniging, Amsterdam: 143. [Monografieën van de Nederlandse Entomologische Vereniging 11]
- Everts, E. 1903. Coleoptera Neerlandica. De schildvleugelige insecten van Nederland en het aangrenzend gebied. Tweede deel. – Martinus Nijhoff, 's-Gravenhage.
- Everts, E. 1922. Coleoptera Neerlandica. De schildvleugelige insecten van Nederland en het aangrenzend gebied. Derde deel. – Martinus Nijhoff, 's-Gravenhage.
- Freude, H., KW. Harde & G.A. Lohse 1967. Clavicornia. – Goecke & Evers, Krefeld. [Die Käfer Mitteleuropas 7]
- Freude, H., KW. Harde & G.A. Lohse 1969. Terebrantia, Heteromera, Lamellicornia. – Goecke & Evers, Krefeld. [Die Käfer Mitteleuropas 8]
- Heijerman, T. 1993. Naamlijst van de snuitkevers van Nederland en het omliggende gebied (Curculionoidea: Curculionidae, Apionidae, Attelabidae, Urodontidae, Anthribidae en Nemomychidae). – Nederlandse Faunistische Mededelingen 5: 19-46.
- Horion, A. 1956. Heteromera. – Eigenverlag, Tutzing. [Faunistik der Mitteleuropäischen Käfer v]
- Johnson, C. 2007. Latridiidae. – Catalogue of Palaearctic Coleoptera 4: 74-80, 635-648.
- Kautman, V. 2019. *Baranowskiella ehnstromi*, najmenší chrobák európy - nový druh pre územie Slovenska. – Entomofauna Carpathica 31: 6-89.
- Koch, K. 1989. Die Käfer Mitteleuropas Ökologie, Band 2. – Goecke & Evers, Krefeld.
- Koch, K. 1992. Die Käfer Mitteleuropas Ökologie, Band 3. – Goecke & Evers, Krefeld.
- Lohse, G.A. & W.H. Lucht 1992. Die Käfer Mitteleuropas 2. Supplementband. – Goecke & Evers, Krefeld.
- Lohse, G.A. & W.H. Lucht 1994. Die Käfer Mitteleuropas 3. Supplementband mit katalogteil. – Goecke & Evers, Krefeld.
- López, Fernández, M.J. 2014. La familia Latridiidae Erichson, 1842 (Insecta: Coleoptera) en la península Ibérica e islas Baleares. – Universidad de Santiago de Compostela, Santiago de Compostela.
- Papp, V., M. Sörensson & O. Merkl 2017. First Hungarian record of the smallest beetle in Europe, *Baranowskiella ehnstromi*, and a national checklist of featherwing beetles (Coleoptera: Ptiliidae). – Folia Entomologica Hungarica 78: 13-25.
- Pescarolo, R. 1997. I Coleotteri dell'abete rosso *Picea abies* (L.) Karst. in Val Antigorio (Ossola, Italia NW). – Rivista Piemontese di Storia Naturale 18: 136-160.
- Rheinheimer, J. & M. Hassler 2010. Die Rüsselkäfer Baden-Württembergs. – Landesanstalt für Umwelt, Messungen und Naturschutz Baden Württemberg (LUBW), Heidelberg.
- Saluk, S.V. 2015. Contribution to the knowledge of minute brown scavenger beetles (Coleoptera: Latridiidae) from Belarus. – Russian Entomological Journal 24: 119-125.
- Schultheis, B., R. Gerend, S. Hermant & G. Colling 2014. *Baranowskiella ehnstromi* Sörensson, 1997 (Coleoptera: Ptiliidae) in Luxembourg and adjacent parts of Germany, Belgium and France - first record of a member of the tribe Nanosellini in western Europe. – Bulletin de la Société des naturalistes luxembourgeois 115: 203-209.
- Sörensson, M. 1997. Morphological and taxonomical novelties in the world's smallest beetles, and the first Old World record of Nanosellini (Coleoptera: Ptiliidae). – Systematic Entomology 22: 257-283.
- Telnov, D. 2010. Ant-like flower beetles (Coleoptera: Anthicidae) of the UK, Ireland and Channel Isles. – British Journal of Entomology and Natural History 23: 99-117.

Veraghtert, W., M. Alderweireldt, R. Bosmans,
M. Jacobs, M. Pollet, N. Severijns, T. Sleeuwaert
& F. Verhaeghe 2016. Inventarisatie van de bio-
diversiteit in Bos t'Ename. – Natuurpunt Studie,
Mechelen. [rapport 2016/11]
Vorst, O. 2010. Latridiidae. – In O. Vorst (ed.),
Catalogus van de Nederlandse kevers (Coleoptera).
Nederlandse Entomologische Vereniging,

Amsterdam: 134-135. [Monografieën van de
Nederlandse Entomologische Vereniging 11]
Wenzel, E. 1994. Revision rheinischer Käfernachweise
nach dem zweiten Supplementband zu den Käfern
Mitteleuropas Teil IV: Latridiidae, Mycetophagidae
(Ins., Col.). – Mitteilungen der Arbeitsgemein-
schaft Rheinischer Koleopterologen 4: 153-178.

SUMMARY

Three new Dutch beetles and a rediscovery (Coleoptera: Latridiidae, Brentidae, Ptiliidae, Anthicidae)

The first Dutch records of *Corticaria alleni* (Latridiidae), *Ischnopterapion modestum* (Brentidae) and *Baranowskiella ehnstromi* (Ptiliidae) are presented. Furthermore the rediscovery of *Hirticollis hispidus* (Anthicidae) in the Netherlands is reported.

Corticaria alleni was found in an abandoned nest of a tit in a cavity in a dead tree trunk standing in a moist deciduous forest. *Ischnopterapion modestum* was first sieved from a pile of mowed grass from a wet, species rich grassland in a stream valley and later also found in a similar wet grassland bordering a bog. *Baranowskiella ehnstromi* was observed twice on its host fungus *Phellinus conchatus*. *Hirticollis hispidus* was sieved from debris washed ashore along the river Meuse.

T.J.A. Faasen, Ecologica
Maarheeze
tim.faasen@ecologica.eu

